

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II.24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani az Emberi Erőforrások Minisztériumát vezető miniszterhez

Miért nem hajlandóak munkaviszonynak elismerni az otthonápolást?

Tisztelt Miniszter Úr!

Egy nyár óta vissza-visszatérő témát, az otthonápolás díjazását kívánom újra fölvetni. Az otthonápolás heti 7 napon, napi 24 órás munkát jelent. Tudja-e ön, hogy egy otthonápolásra szakosodott cég mennyit kér egy napi ápolásért? Elárulom: alsó hangon 24 ezer forintot. Ha tehát valaki egy ilyen céggel kívánja gondoztatni súlyosan beteg hozzátartozóját, az havi 720 ezer forintjába kerül. Ha viszont maga végzi el ezt a munkát, önök nem egészen 53 ezer forinttal honorálják. Ezért követelik az érintettek, hogy a kormány végre ismerje el munkaviszonynak az otthonápolást, ne segílyt, hanem munkabért fizessen érte, ami természetesen nem lehet alacsonyabb a minimálbérnél.

Csehországban 180 ezer, Horvátországban 140 ezer, Szlovákiában 138 ezer, Romániában 130 ezer forintnak megfelelő összegű fizetést kap, aki tartósan beteg hozzátartozóját otthon ápolja, Ausztriáról nem is beszélve, ahol ez az összeg eléri a 650 ezer forintot. Magyarországon mintegy 6 milliárd forintjába kerülne a költségvetésnek az otthonápolás munkaviszonyként történő elismerése és minimálbérrel honorálása. Ez másfél olyan stadion ára, ami vasárnaponként néhány száz embernek nyújt szórakozást, viszont 12 ezer, nagybeteg hozzátartozóját otthon ápoló család életét tehetné könnyebbé.

Kérdezem tehát miniszter urat: Mi akadályozza a kormányt az otthonápolást vállalók munkájának tisztességes elismerésében?

Várom érdemi válaszát.

Budapest, 2018. szeptember 12.

Tisztelettel:

Varju László
Demokratikus Koalíció

Interpelláció

Országgyűlési Hivatala

irányítószám: 114362

Érkezett: 2018. SZEPT. 12.